

KÖZVÉLEMÉNY

Megjelenik vasárnap, szerdán és pénteken
SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL
Arpád-utca 268. szám.

Főszerkesztő: dr. HAJDU DEZSŐ
Felelős szerkesztő: dr. SZABADOS JOZSEF

Előfizetési árak 1 óra:
HELYBEN 40 FILLÉR, VIDÉKEN 60 FILLÉR
Előfizetési és hird. díjat a kiadóhiv. kezeli.
Egyes szám ára 2 fillér.

Az erőpróba.

(H) A népmulatságok között, a népligetekben a sok paprikajanesi színház és szibériai hullámvasut között van egy erőmérő is. Abból áll ez, hogy van egy fából készült törökfej, amely két rud között úgy van elhelyezve, hogy ha egy nagy ütőfejszével valaki a gépre üt, akkor a fej fölül a rudak között, a hol is számozott vonalok mutatják, hogy ki milyen magasra rugtatta föl a törökfejet.

A restauráció előtt is van ilyen erőmérő szórakozás. A két párt, mielőtt egymásnak menne, vagyis mielőtt a jelöltekre szavazna, előbb összeméri az erejét a kandidáló bizottsági tagok megválasztásánál. Amelyik magasabbra üti föl a török fejet, az az erősebb, vagyis akinek a jelöltjei győznek a kandidáló bizottsági tagok megválasztásánál, azok győzhetnek a tisztviselők választásánál is, mert ott a több erő.

Ha tehát a kandidáló bizottsági tagok megválasztásánál azért tömörülnek a szavazók, hogy a tisztviselők megválasztásánál is így tömörülve kívánják érvényesülni, vagyis ha a kandidáló bizottsági tagok

megválasztásánál nem csupán ezeknek a kandidálóknak megválasztása a cél, hanem a tisztviselők megválasztására vonatkozó együttműködés is, akkor kétségtelen, hogy akik többet vannak a kandidálásra, azok többen vannak a választásra vonatkozó szavazásnál is, mert kétszer kettő, az mindig négy marad.

A mai restauráción mindjárt bevezetésül az történt, hogy szerb testvéreink, akik megfélemletés nélkül egyáltalán nem utaznak s akiknek a tarsolyában egy-egy kisebb-nagyobb perfidia mindig található, hirtelen nagyon meleg baráti érzelmeket kezdtek táplálni a Gazdakörbeli és más szabadelvű párti szavazók azon része iránt, akik eddig minden pressió és csábítás dacára makacsul ellene szegültek Dudás jelölésének és kimondották, hogy a kandidáló bizottsági tagok választásánál együtt szavaznak a Szilágyi pártiakkal.

A Szilágyi-pártiak nem is látszottak észrevenni, hogy hiszen nem a szerbek szavaznak ő velük, hanem ők szavaznak a szerbekkel, mert hiszen Vuics Vazul és Cziráky Zsigmond annak a fractiónak volt az előre megállapított jelöltje, amely még a Vuics János és társai kívánágra szerint állapította meg

a kandidáló bizottság jelöltjeit, — és nagy diadallal hirdették, hogy szent a béke, a szerbek, a zsidók, a gazdák, az ópereniás tengeren innen és túlra levő összes mezeli hadak mind egy táborban vannak, örömtűzek gyulnak fel a hegyeken, az ellenzék meg van törve, Érdujhelyi a haját tépi bosszúságában . . . az ember szinte hallani vélte, amint „fújó paripák száguldanak a kivivott diadalra . . .“

Mert ime, leadatott 200 szavazat és ezek közül 106 az ő héber és új görög segélycsapatokkal megerősödött Szilágyi-párt, 94 pedig az ellenzék szavazó lapja volt s ekként azoknak a jelöltjei lettek megválasztva, akik unisonó Szilágyit akarták polgármesternek.

Az már egyszer kétségtelen, hogy a kandidáló bizottsági tagok megválasztásánál minden ellenzéki ember az ellenzék jelöltjeire: Érdujhelyi Menyhértre és Ellinger Jenőre szavazott. Ebben a kérdésben az egész párt együtt volt, még azok is, akik Dudás helyett Szilágyira akartak szavazni. Bizonyos tehát az, hogy 94 ellenzéki szavazatnál több nem volt a teremben.

Már most álljunk meg egy szóra a kandidáló bizottságnál. Tudjuk jól mindannyian,

Hogy mesél a székely nép?

— A „Közvélemény“ tárcája. —

A bolondos legény.

Egyszer volt, hol nem volt, még hetedhét országban is, ki volt kemencének bedőlt oldalában egy nagy cseréfa. Annak a cseréfának a tetejében hetvenhét varjú, az aljában pedig hetvenhét pocogér. A ki az en beszédem meg nem hallgassa, az a hetvenhét pocogér rája ki a maját, a ki pedig meghallgassa, az a hetvenhét varjú rája ki a szemét.

Volt egyszer egy szegény ember. Holta után három fiára egy bikát hagyott. A fiak úgy egyeztek meg, hogy építsenek harminc egy-egy pajtát, s a melyikbe befut a bika, legyen azé. No építettek is; a két nagyobb olyan citrát, hogy még a pap is alakhatott volna benne, a harmadik — egy kicsit bolondos is volt — hitvány nyírfa sörpülből fon egyet. Eleresztik a bikát s az egyenesen a vessző pajtába futott.

A két nagyobb legény eleget bosszankodott, de ők akartak így, oda kellett engedni a bikát a bolondnak. Ez egyszerbe kötelelet vet a fejére s annál fogva vezette a vásárra. A mint meg az országúton, nagy szél kerekedik, s egy nagy horgas fűzfa elkezd nyikorgogni, mint a csiki székér. Hm! — gondolja magában a bolondos legény — e bizonyosan meg akarja venni a bikát. Odakiált a fűzfának. — Mit adsz érte he? A fűzfa csak nyikorgott, nyikorgott. Ehel gondolja a legény, ennek látom úgy kell, ha mind a két szarvát kiütöm. Kapja magát s a bikának mind a két szarvát leli egy szempillantásra. Hanem a fűzfa csak nyikorgott. Hat nincs most pénzed? Nem baj, csak szerencsét majd elfővök a jövő héten.

Azzal megkötö a fűzfához a bikát, ő meg elindul hazafelé.

Kérdik otthon bátyjai:

— Hat bolond, eladad-e a bikát?

— Meghiszem, felelt a bolondos legény.

— Kinek adad el te bolond? Most tudom, hogy istenesen megcsaltak, — kötekedik a legnagyobb testvér.

— De hiszen! jó helyen van az én hékám!

Eladtam egy horgos fűzfának negyven forintért.

— Hát a pénz hol van?

Megadja majd a jövő héten, ha arra járok.

Kacagni kezd a két legény. No te világ bolondja! Azt ugyan jól eladad: majd megkapod az arát bonyuzó nagypnteken.

A bolondos legény nem is hederített a bátyjaira. Elmegy máshéten a fűzfához, s kéri a pénzt, de az még azt sem mondta, hogy: Mihálybá!

— Ugy-e! — mondja a legény — hát ez a becstelen?! Kapja a fejszét, üt egy istenest a fűzfára s az gyökerestől kidől a földből. Nézi a helyet, hát egy öktelen nagy üst pénz van alatta!

Azt mondja a fűzfának a legény:

— No hallod-e, ebből már elviszem a tartozásomat, többit pedig elviszem az interesbe. Ugy a mint volt, kiemelte az üstöt, behozta a fejsze nyelébe, feloldította a hitára s hazáig meg sem állott. Megérkeztek, meglátta a mas két legény a tenger pénzt, összesugnak-bugnak, hogy a pénz jobb volna nekik, mint annak a bolondnak.

— Őjük meg az éjjel — suttintja az egyik.

— Aztán vesszük a vízbe — suttintja a másik.

Hanem a bolondos legénynek jó füle volt, s meghallotta, hogy miben járnak a bátyjai. Elszökött hazulról éjjel, s reggel egyenesen a királyhoz ment panasrra. Ennek a királynak olyan leánya volt, hogy soha emberi lélek el nem tudta kacag-

tatni, úgy lúnak ereszkedett. Mikor a bolondos legény elmondotta panaszát, olyan hegyesen elkacagta magát, hogy az egész ház tájéka rengett belé!

Azt mondja a király erre: — No te legény! én megfogadtam, hogy a ki leányomat megtudja kacagtatni, annak adom; én nem is másítom meg szavamat. Neked adom a leányom s fele királyságomat, a testvéreidet pedig felakasztatom.

— Főlséges királyom! Ne akasztasd fel szegényeket, majd jók lesz az udvarban béreseknek.

— Jól van, mond a király, — teljék a kedved.

Csaptak aztán olyan vendégséget, de olyant, hogy het nap s hét éjjen még a ló is bort ivott. Azután a szerelmes pár felült egy tojáshejbe, letajozott a Küküllőn, ha kiszálnak, legyenek a kendet vendégei.

Az igazság és hamisság utazása.

Hol volt, mikor volt, elég az hozzá, hogy nagyon régen volt, mikor az igazság nyakába vette pogácsával megrakott tarisznyáját és elment utazni, országot, világot látni. Ment, ment, hegyen, völgyön, falun, városban, pusztán, tanyán keresztül, addig ment, míg egyszer csak akadt egy utitársra, aki hozzá akart szegődni és vele menni.

— Jó napot földi! — szólította meg az igazság társát — hogy hívnak? hová szándékozol?

— Az én nevem — felelt a kérdezett — Hamisság, megyek utazni, országot világot látni.

— Epen jól! — folytatta a beszédet az igazság — nekem is ez a célom. Menjünk hát együtt.

— Legyen! — szólit a hamisság — hanem tudod az utitársaknak jó egyezségben kell élni,

hogy a vármegye csak azért tartotta Dudás Lajost és azért akar a jelölni, mert a Vuics csoport erőszakolta. Erőszakolta pedig azon a címen, hogy csak ilyen feltétel mellett alakíthatják meg a városi szabadelvű pártot. Időközben kitűnt, hogy ők egyáltalán nem tudják a szabadelvű pártot megalakítani, még pedig egyrészt a maguk vétkei, másrészt amiatt, mert Dudás nem kell a szabadelvű pártiaknak. A vármegyének tehát semmi különös oka arra, hogy Dudás jelöléséhez ragaszkodják, már nem volt. De ha lett volna is, azután, hogy Vuics János és társai is Szilágyi pártjához csatlakozottaknak jelentették ki magukat, elveszett az az egyetlen csoport is, amely Dudás Lajost a szabadelvű pártiak részéről eddig jelölni kívánta.

A kandidáló bizottságban tehát most már mind azok voltak, akiknek Dudás nem kellett. És Dudás Lajos mégis jelölve lett.

Hogyan lehetett ez?

Az elnöklő vármegyei alispánhelyettes részéről kinevezett Hevér Péter és Braun Izsó nyíltan Dudás ellenfelei voltak, a választottak is e jelben lettek megválasztva, és mégis!

Nem lehetett ez másként, mint csak úgy, hogy az egész kandidáló bizottság, amelynek Dudás Lajos nem kellett, egymást kapacitálta arra, hogy Dudás Lajost jelöljék.

Vuics Vazul azt az álláspontját hangoztatta, hogy ha már eddig jelölni akarta és ezt követelte, akkor most az utolsó percben nem változtathatja meg az álláspontját. Ő volt tehát az, aki Szilágyi névvel beválasztatván a bizottságba — Dudás jelölése mellett tartott ki ott, ahol tenni kellett volna.

Hát azt nem gondolta-e meg Vuics Vazul, hogy amikor a kandidáló bizottsági tagok választásánál ő és társai kijelentették, hogy

Dudás Lajost elejtik és mindannyian Szilágyira szavaznak, már akkor is eltávoztak arról az állásponttól, amelyet addig elfoglalva tartott. És hogyha őt ebben a kijelentésben bizva választották meg, akkor már azt a Vuics Vazul választották meg, aki Dudást elejtette. Azok tehát, akik őt megválasztották, joggal hihették, hogy amikor a szerződésnek őket kötelező feltételét teljesítették, akkor Vuics Vazul is teljesíteni fogja azt, ami a szerződésből őt kötelezi — ha teljesítheti.

Vuics Vazul erre azt feleli, hogy „nem lett volna férfias dolog“ az utolsó percben állást változtatni. De hiszen ez az állásváltoztatás ekkor már megtörtént!

Férfias dolog tehát csak az az egy lett volna, ha Vuics Vazul azt jelentette volna ki, hogy ő most már nem pártol el Dudástól és mert tőle azt várják, hogy Szilágyi mellett foglaljon állást Dudás ellen, amit ő most már nem tehet, ennél fogva nem fogadja el a kandidáló bizottsági tagságot. Ez következetes és férfias dolog lett volna.

De ne keressünk következetességet és férfiaságot ebben a felfordult világban, ahol a szótartás, logika, jellem és közérdek olyan felületesen és ferdén értett jelszavak csupán, amelylyel tehetetlenül gondolkozásu emberek egymást bolondítva dobálóznak, de valódi tiszta, mély értelmüket fölfogni se képesek.

Denikve Dudás Lajos jelölve lett és a leadott 200 szavazat közül kapott 109-et, Szilágyi Lajos 89 és Boromissza János 2 szavazatával szemben.

A kandidáló bizottsági tagok választásánál az ellenzéknek volt 94 szavazata. Bizonyosan tudjuk, hogy Szilágyira még az ellenzékiek közül is leszavazott 8. Ellenzéki szavazata volt tehát Dudásnak 86. Minthogy pedig összesen 109 szavazatot kapott, tehát

kétségtelen, hogy ezt a többletet, vagyis 23 szavazatot a Szilágyi név alatt alakult többségből kapta.

Ki volt ez a 23?

Azt mondják, hogy 4 zsidó, 3 kormánypárti gazda és 6 tisztviselő Dudásra szavazott. Ez 13.

Hát a többi 10 szavazatot honnan szedte?

Volt-e ezek között szerb szavazat?

Akár volt, akár nem volt, az bizonyos, hogy az utolsó percek zavarai nem alkalmasok arra, hogy a pártokat ezekkel a hühőkkel dirigálják.

Ez a hühő, a nagy lótas-futás, paklizás jobbra-balra, az egész választás előtti időt jellemezte. Legkirivóbb példáját Vuics János szolgáltatta, aki negyedóránként változó szimpontját mutatta be a minden áron való érvényesülés vágyainak.

És most valljuk be, hogy az egész kampány alatt a legméltóságosabban, talán ereje hitében bizva éppen a függetlenségi párt viselkedett. Ott nem lóttak-futottak, nem kerestek szövetségeseket, pedig nagyon könnyen vereséget szenvedhettek volna. Nem szították fel a felekezeti jelszavakkal a személyes üldözés üszkét, nem kavarták föl a legelső néposztályokat hangulatkeltés végett, pedig ők ezt megtehették volna. Az ő harcmódoruk tehát a mai napon kifogástalan.

Az ide-oda vándlító szerbek, az általuk dróton ráncigált szabadelvűek és a gerinctelen zsidók vereséget szenvedtek.

Véletlen-e vagy a sors igazságszolgáltatása, hogy az ármányosok elbuktak s az elvűek győztek mind a két párton, tény az, hogy az egész választással — Dudás Lajostól eltekintve — általában véve meg lehetünk elégedve.

összük meg hát, a mink van, testvériesen. Előbb elfogyasztjuk a te enivalódat, így aztán te könnyben gyalogolsz, aztán az enyémre kerül a sor.

Az igazság beleegyezett az ajánlatba, megosztotta társával a pogácsáját s lassan elfogyasztották az övét. Csak mentek; mentek tovább. Az igazság újra megehezett, kért hát a hamisságtól az ő pogácsájából. A hamisság azonban nem akart neki adni; azt mondta, ha egyik szemét hagyja kiszúrni, akkor ad neki egy fél pogácsát. Azonban az igazság nagyon éhes volt, nem volt szegénynek mit tenni, kiszúrta egyik szemét. Mikor aztán később újra megehezett, a másik szeméért kapott egy fél pogácsát. Most már vakon botorkált az igazság, utitársra úgy vezetett. De ismét csak megehezett, és akkor a hamisság csak úgy akart neki egy fél pogácsát adni, ha az egyik karját engedi neki levágni. Kénytelen volt az igazság a karját, előbb az egyiket, azután a másikat levágnia, hogy éhen ne haljon.

Most már szeretett volna a hamisság világtalan és béna utitársától valahogyan megszabadulni, de az igazság kérte, rimázkodott neki, hogy ne hagyja a hely gyámoltalanul, hanem vezesse a legközelebbi város kapujához, hogy kéregethessen. A hamisság el is vezette, de nem a város kapujához, hanem a városon kívül egy halmos levő akasztófához. Csodálkozott az igazság, hogy nem hall emberhangot, hogy nem jár arra senki, azt hitte, hogy a városon kívül kihaltak az emberek. A mint így aggódott, meglepte az átom és elaludt. Egyszerre csak felébredt valami dobogásra, hallja, hogy lovak közelitene feléje. Csakugyan néhány legelésző ló volt, ezek kiváltak a ménesből s beszélgetve mentek el az akasztófa mellett. Az egyik ló azt kérdezte a többitől: Mi újságot tudtok? Mire az egyik azt felelte: hallotta, hogy azok a világtalanok, akik a ma éjjel hulló harmatban

megmosakodnak, visszanyerik látásukat, azok a bének, a kik ezen harmatban meghengergőznek, épek lesznek. Valamennyi igen érdekesnek találta a hírt. A másik ló azt mondta, hogy a szomszéd királyi városban erősen meghajszolták őt, azért meg akarja magát bosszulni a városon és zomjan akarja őket elemészteni, már oda is hengerített egy nagy követ a forrás szájára, a honnan a város a vizet kapja. Még többet is beszéltek egymás közt a lovak, de ő már nem figyelt oda, hanem a beszédjüket, azt jól megjegyezte.

A mint egyedül tudta magát az igazság, megakart próbálni, van-e valami igaz abban a beszédben, a mit az imént hallott és meghengergőzött a hajnali harmatban; s csakugyan mind a két karját visszakapta épen, egészségesen. Ezután megmosta a harmatban szemét és visszanyerte látását. Az igazság végtelenül megörült ennek a váratlan szerencsének és hálaát adott Istennek, hogy megsegítette őt.

Azonnal a szomszédos királyi város felé intézte lépteit. Mikor megérkezett a városba, ott nagy szomorúságot tapasztalt, mindenki mély gyászban volt, mert kiapadt a forrás, mely az egész várost ellátta vízzel. Az igazság egyenesen a királyhoz ment és elmondta, hogy megszabadítja a várost a nagy szerencsétlenségtől, csak adjon neki munkásokat. A király nagyon megörült a beszédre, rögtön munkásokat rendelt az igazság mellé, a ki kiment a forrásokhoz, kiásatta a követ, mely oda volt hengerítve a szájára és elzárta a vizet. Rögtön megindult a forrás újra és volt a városban víz bőven, mint azelőtt. Nagy ünnepet rendezett erre a király és megköszönte az igazságnak jólelkűségét és fáradságát. Azonnal maga mellett is tartotta és első tanácsosnak tette meg.

Idők múltával a hamisságnak is elfogyott az éhsége, éhezve járt koldulni, de alig tudott annyit

összeszerezni, hogy éhségét lecsillapíthatta volna. Egyszer nagyon éhesen találkozott utjában egy rablóval, ettől kért kenyeret; ez csak úgy akart neki adni, ha mindkét szemét engedi kiszúrni; a hamisság, hogy éhen ne haljon, kénytelen volt beleegyezni, utóbb a két karját is levágatta egy darab kenyérért. Így találkozott egyszer vakon és bének az igazsággal. Ez rögtön felismerte a hamisságot és kérdezte, mikép vesztette el szemét, karjait. A hamisság elmondta. Ekkor az igazság megismertette magát s elmondta, hogy ő mikép kapta vissza szemvilágát és karjait. Erre a hamisság kérte, hogy vezesse el őt is az akasztófa alá. Az igazság elvezette és ott hagyta.

Éjjel a hamisság is hallott erős lódobogást, de a hangból úgy vette ki, hogy egész ménes közeledik. Összehuzta magát és hallgatódzott. Néhány ló előrejött és halkán beszélgetett. A legöregebb azt kérdezte: no, mi újságot tudtok? mire az egyik figyelmeztette a többit, hogy ne beszéljenek semmit, míg körül nem tekintenek, nem rejtőzik-e valaki a közelben, mert a multkor valaki meghallotta, hogy ő a szomszéd királyi városon meg akarja magát bosszulni és elárulta a titkot, hogy a forrás el van tömve egy nagy követel; el is hengerítették már a városbeliek a követ és van már ismét vizök, mint azelőtt. Erre a többi is azt mondta, hogy csakugyan jó lesz körültekinteni és kezdték a helyet kifürkészni. A hamisság nagyon félt, remegett, hogy megtalálják. Ugy is történt. Még is bosszankodtak rá a lovak s rögtön, ott fekvő helyében, összetaposták, még az egész ménest is oda hívták és a hamisságot izzéporra zúzták. Porát a szél széthordta az egész világon, azért lehet a hamisságot mindenütt föltalálni.

Tisztújító közgyűlés.

Óriási érdeklődés mellett kezdődött meg tegnap 15-én a tisztújító közgyűlés. Még eddig soha el nem ért számban jöttek a képviselők, hogy jelöltjeikre leadják szavazatukat. Fél 10 kor nyitotta meg Dudás polgármester a közgyűlést és az alispánhelyettesért küldendő bizottság kijelölését ajánlta. A bizottság tagjai voltak: Vuits Vazul, Mester Lajos, Piszár János, Rudits Farkas, Dr. Ellinger Jenő, Erdújhelyi Menyhért, Mester Andor, Kikirics János. Az alispánhelyettes a terembe érve nagy éljenzéssel fogadták. A polgármester azon jelentése után, hogy az egyes állásokra a pályázatok kellőleg meghirdetettek és így a választás megtartható, elbucszott a közgyűléstől úgy a maga, mint tisztársai nevében. A szavazatszedő bizottságba a kormánypart Hevér Sándort és Kovács Lászlót, a függetlenségi párt pedig Mester Andort és Kikirics Jánost küldte ki. A kandidáló bizottság tagjaira névszerinti szavazást kértek s az olyan eredménnyel végződött, a mire számítani alig lehetett. A függetlenségi párt jelöltjei Dr. Ellinger Jenő és Erdújhelyi Menyhért 94, Cziráky Zsigmond és Vuits Vazul 106 szavazatot kaptak. Ilyen eredmény után természetesen a kormánypart óriási lelkesedésben tört ki s így számítani lehetett, hogy az egész vonalon győzni fog. A kandidáló bizottságba a megye részéről Hevér Péter és Braun Izó neveztettek ki. Először a polgármesterjelölés történt, a melyre első helyen Szilágyi Lajos lett kandidálva. Olyan falrengető jelenzés még nem hangzott el a közgyűlési teremben, mint Szilágyi Lajos nevének hallatára s már biztosnak látszott a megválasztása. De mint minden választásnál, úgy ez alkalommal is akadtak okosabbak, a kik a hasongondolkozásu embereket elhagyják s mennek az ellenpárttal, maguk sem tudják miért, — vagy ravsabbak, akik álarc alatt szeretnek a zavarosban halászni. Az eredmény a következő:

Polgármester: Dudás Lajos
Közigazgatási tanácsos: Szárics Géza
Gazdasági tanácsos: Kiss Simon
Árvaszéki ülnök: Burány Pál
Mérnök: Berzencey Domokos
Főszámvevő: Helmberger György
Tan. és i. tanácsos: Ifj. Jedlicska I.
Alsószámvevő: Keresztury Károly
Főügyész: Pollák Ignác
II. od. ügyész: dr. Lovászy Andor
Községi bíró: Suber Andre
Házi pénztáros: Habram Ferencz
Adópénztáros: Keczeli M. Balázs
Házi pénztári ellenőr: Eszes Minály
Adópénztári ellenőr: Korhecz Lajos
Pénztári tiszt: Jablonszky Andor
Alkapitány: Komáromy Béla
Levéltáros: Lantos István
Közyám: Jedlicska István
Földadó nyilvántartó: Braun Soma
Adóírtók: Biró János, Szeli Tivadar, Branovacski Dusan Horváth Gyula és Heiszler Aladar.
Rendőrfogalmazó: Nikolics György.
Gazdasági fogalmazó: Dallos György.
Mérnök segéd: Ósz Szabó Mátyás.
Városgazda: Olajos Ignác.
Írnok: Tóth István.
Külkézbesítő: Gyurcsik István.

HIREK.

Vármegyei közgyűlés. Bacs-Bodrog vármegye törvényhatósági bizottságának ez évi IV-ik évnegyedes közgyűlése folyó évi december

hó 20-ik napján s a szükséghez képest a következő napon, mindenkor reggeli 9 órakor a megyei székház nagytermében fog megtartani. A tárgysorozat zentai ügyei a következők: Zenta városnál az 1905. évben netán végbemenő tisztújításnál az alispán akadályoztatása esetén elnök helyettes. — Zenta r. t. városnak határozata Zabos Pál behajthatlan utóállítási költségének törlése tárgyában. — Zenta határozata a bordélyházak áthelyezése tárgyában. — Zenta határozata a hiressori iskolaépület bérösszege tárgyában. — Zenta határozata egy új kórház építése tárgyában. — Zenta határozata a Jenő herceg szálló bértete tárgyában. — Zenta város határozata a közgyűlési terem alatt levő III. sz. pince bérbeadása tárgyában. — Zenta határozata dr. Lovászy Andor árvaszéki ülnöki szolgálatának a nyugdíjba való betudása tárgyában. — Zenta határozata Rózsa Piros szülész nő előlege tárgyában. — Zenta határozata Bán Lajos rendőr-alkapitány nyugdíjaztatása tárgyában. — Zenta határozata Brichta Mór által birt. bolthelyiség bérletének meghosszabbítása tárgyában. — Zenta határozata tenyészképtelen bikák kiselejtezése tárgyában. — Zenta határozata Dinka József részére elvont földhasznóbér címén kiutalványozott összeg tárgyában. — Zenta város határozata a kórházi ételmezés vállalati árának felemelése tárgyában.

Zsidó hitközségi választások. A helybeli zsidó hitközség előjáróságának megbízatása a napokban járva le, f. hó 18-án, vagyis vasárnap választják meg az új képviselőket. A kerifeusok már össze is állították az új listát, amely a hitközség tagjai legjava részének nem találkozik a helyesléssel, azon oknál fogva, mivel a listában olyanok szerepelnek első sorban, akik a hitközség ügyeivel soha sem törődtek, a hitközség ügyeinek elintézésébe nem fogtak s a zsidó hitéletben absolute semmi szerepet nem vittek, jöllehet tagok voltak a multban is. A tagok között nagy e miatt a zúgolódás, amelyet tetéz még ama körülmény is, hogy a jövő esztendői adókiivetés (amely a napokban került közszemlére) a tagok legjava részére a multnál jóval nagyobb terhet ró, jöllehet a mult esztendői költségvetés circa 3000. korona pluszsal végződött. Az adókiivetés srófa ellen a hitközség mostani elnöke is óvást emelt, ami azonban a derék kivételek büszkületéppenséggel nem lankasztotta. Az ellenaramlat erősen szervezkedik s ha a jelek nem csalnak, ez alkalommal sikerülni fog az oda nem való érdemtelen előjárókat kibuktatni, ami inkább, mivel a mozgalmat a hitközségi élet leg-hitbuzgóbb tagjai forszirozzák.

Az új anyakönyvi törvény. Budapestről írják, hogy a belügyminiszter a régi anyakönyvi törvény módosítását tartalmazó, ez évben alkotott törvényt, mely a jegyzőkönyvi minta törlesztével a rovatos anyakönyvek használatát rendeli el, az eddigi megállapodástól eltérőleg nem 1905. évi január 1-én, hanem felévvél később: július 1-én szándékozik életbe léptetni. Ennek a halasztásnak két lényeges oka van. Egyik az, hogy az átmeneti intézkedéseket, a végrehajtási rendeletet az idő rövidsége folytán nem lehet január 1-éig foganatosítani: a másik az, hogy a jegyzőkönyvi mintából még nagy készlet van, melyeket felhasználni takarékosági szempontból igen üdvös. Nagyon valószínű, hogy az új törvényt csak a jövő év második felében hajják végre, miután az új törvény értelmében csak a jegyzők és segédjegyzők végezhetnek anyakönyvi funkcióit, s ez irányban is kell rendelkezni.

Vasvillázás. Borbély Jánosné Kanyó Veronát csütörtökön nagybeteg a tanyáról a kórházba szállították. Boros János ugyanis vasvillával eddig ismeretlen okból olyan hatalmas csapást mért rá, hogy eszméletlenül fekszik a kórágyon s így nem lehet kihallgatni.

A lármas loalkusz. Sztojkov Mihály löszenzal miután ismerősének lovát eladta, az eladótól a kialakított alkuszdíjat kérte. Ez azonban e díj kifizetését megtagadta. Sztojkov, amint emberével az utcán találkozott, éktelen lármát csapott, amert amaz följelentette.

Tolvaj nő. Pilisi Margit (van e aki nevet nem ismeri?) szerdán igen korán kelt, hogy aranyat leljen, de nem a becsületes munka árán, hanem egy némely idegen éléskamra megdözsömölésével. Így történt, hogy szerdán virradóra Theodorovics György házába lopódzott be és az ott lakó Sztaity Szever konyhájában kémlegetett, hogy mit lehetne könnyű szírral elemelni. Sztaity-nénak azonban a konyhában dolga akadt és amint oda belép, ott találja a veszedelmes vendéget. Mindjárt föllármázta a házbelleket, akik a futásnak eredt Pilisi Margitot üldözőbe vették, a szomszédok segítségével elfogták és a rendőrség oltalmába helyezték. A rendőrségen kiszimatolták, hogy Pilisi alighanem a Pollák-fele kóser füstöltárak tolvaja is. Egy rendőrszem a Pollák-fele házba el is kísértte, hogy a nála talált bűnjelkekkel vajjon felfeszíthette a konyhaajtót, hogy a kóser libacombok birtokába jusson.

A postai csomagok célszerű csomagolása. A postaigazgatóság a következő figyelmeztetést teszi közre: A karácsonyi és újévi rendkívüli csomagforgalom ideje alatt a küldeményeknek késedelem nélküli való kezelése csak úgy biztosítható, ha a közönség a csomagolásra és címzésre vonatkozó postai szabályokat betartja. Különösen szem előtt tartandók a következők: 1. Pénzi, ékszer, más tárgyakkal egybe csomagolni nem szabad. 2. Csomagolásra falada, vesszőből font kosár, viaszos vagy tiszta közönséges vászon, kisebb értékű és csekélyebb súlyú tárgyaknál pedig erős csomagoló papír használandó. Vászon vagy papírburkolattal bíró csomagokat, göb nélküli zsineggel többszörösen és jó szorosan átkötni, a zsineg keresztezési pontj in pedig pecsétviaszsal lezárni kell. A pecsételésnél vésett pecsétnyomó használandó. 3. A címzésnél kiváló gond fordítandó a címzett vezeték- és keresztnévnek vagy más megkülönböztető jelzésnek (pl. ifjabb, idősb, özvegy stb.) továbbá a címzett polgári állásának vagy foglalkozásának és lakhelyének pontos kitételére; a Budapestre és Bécsbe szülő küldemények címirtaiban ezenkívül a kerület, utca, házszám, emelet és ajtó stb. kitéendő. A rendeltetési hely tüzetes jelzése (vármegye) s ha ott posta nincs, az utolsó posta pontos és olvasható feljegyzése különösen szükséges. 4. A címzet magára a burkolatra kell írni, de ha az nem lehetséges, úgy a cím fatáblácskára bórdarabra vagy erős lemez papírra irandó, melyet tartósan a csomaghoz kell kötni. A papírlapokra irt címeket mindig egész terjedelmében kell a burkolatra felragasztani. Feltette kívánatos, hogy a feladó nevét és lakását továbbá a címirat összes adatait feltüntető papírlap legyen magában a csomagban is elhelyezve arra az esetre, hogy ha a burkolaton levő címirat leesné, elveszne, vagy pedig olvashatlanná válnék, a küldemény bizottsági felbontása után a jelzett papírlap alapján a csomagot mégis kézbesíteni lehessen. Kívánatos továbbá, hogy a feladó saját nevet és lakását a csomagon levő címirat felső részén is kitüntesse.

A rák gyógyítható. A legrégebbi időn át az orvosi tudomány egyik legnehezebb és mai napig meg nem oldott problémája ezen iszonyatos betegség gyógyítása. Nap nap után újabb kalandos gyógymódokat szelölőtetnek, melyek azonban a kritika objectivitása folytán mihamarabb feledésbe kerülnek, mert a komoly tudomány nem érheti be holmi rövid időhöz kötött látszólagos javaslásokkal, hanem megkívánja, hogy ezen szörnyű baj visszaesés nélküli teljesén kigyógyuljon. Most egyik hazánkfa, a vérgyógyítás gyógymód genialis megalapítója Dr. Kovács J. budapesti orvos specialis gyógymódjával kísérletezik a rákbetegségek gyógyításával. Négy év alatt több gyomor és börrákot kezelt e oly szerencsés eredményeket ért el, hogy a vérgyógyítás alkalmazását rákos elfajulásoknál, különösen ha még kezdetleges stadiumában kerülnek kezelésébe, célravezetőnek mondja. Dr. Kovácsnak gyógyintézete van öt év óta a fővárosban V., Váci-körút 18. szám alatt, de csakis bejáró betegek kezelésére. Kívánatos és a magyar tudomány nagy dicsőségére szolgálna, hogyha Dr. Kovácsnak a legnagyobb csendben folytatott működését teljes siker koronázná, a mi eddigi eredményei után itélve, majdnem biztosra vehető.

Mai tárcánk megjelent a Frankin Társulat Méhner Vilmos-féle könyvkiadó hivatalának Historiák és Nóták című 4 kötetében. Egy kötet ára 80 fillér.

Laptulajdonos: Dr. Hajdu Dezső.
Lapkiadók: Pléstitty és Horváth.

Szőlő és torma.

Vartus Alajos szőlő telepéről kitűnő szép SZŐLŐ egy korona kilója és jó minőségű TORMA 24 fillér kilója. Kapható és megrendelhető GARAI KÁLMÁN úrnál Zentán, Adai utca.

VARTUS ALAJOS.

ELADÓ.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni, hogy liszt üzleti berendezésem és két kirakat melyek teljesen jó karban vannak, igen jutányos áron eladók.

Pollák Martonné.

NE VEGYEN SENKI HANGSZERT
míg



Reményi Mihály

műhangszerész cs. és kir. szabadalom tulajdonos, a Magyar Királyi Zene-Akadémia szállítója, 315 ábrával ellátott legújabb képes árjegyzékét át nem olvasta, mely ingyen es bérmentve küldetik.

Budapestről, Király-utca 44. II.

Hópehely krumpli.

Jó ízű, egészséges nagy gumóju, méter-mázsánként 3 fr. 80 kr.-ért kapható úgy akásomon: (Arpad utca Benedek Ignácnak átellenében 273 sz. a) mint magtáramban: Szabadkai utca Tóth Marton-féle házban.

Müller Lajos.

Értesítés.

Értesitem a mélyen tisztelt vevő közönséget, miszerint a mai naptól kezdve a PETRÓLEUMOT 18 krajparert árusítom el literenként.

Tisztelettel
LIEBER REZSO.

Közelgő ünnepekre.

Vékonyhéjú Erdélyi dió,
Nagyszemű szilva,
Pergetett akácmez,
Valódi Magyarádi bor,
Thea rumok,

Valódi barack s szilva pálinka nagyválasztékban. Szép és egészséges Imperator burgonya kicsinyben és nagyban.

Finom Porosz és Petrozsényi kőszén, melyet házhoz szállítok a legjutányosabb áron.

KASSZOVITZ ÁRON.

fűszer és vegyeskereskedő, (Boros-féle ovodánál)

Szíves figyelembe.

Csonka Mátyás szíves tudomására hozza a n. é. közönségnek, hogy a szerb hitközség épületében a gabona piac téren, több év óta fennálló cipész üzletében saját készítményű férfi-, női- és gyermek cipők a legjobb anyagból, igen jutányos áron számíthatnak, továbbá a megrendelések szintén pontosan és mérsékelt áron mellett készíttetnek. Raktáron tartok cipő-krémeket és fűzőket a legjobb minőségben.

Ugyanitt egy munkás gyakornoknak a cipő felsőrész készítéséhez felvétetik.

PÉNZ

4 1/2 0⁰-OS

törlesztéses kölcsönöket

nyújtok budapesti és külföldi elsőrangú pénzügyintézetektől a földbirtok és ingatlan 1/4 értékeig I. és II. helyre 15-65 évig terjedő időtartamra. ● Személyhitelt! papoknak, katonatiszteknek, állami- és magánhivatalnokoknak, kereskedőknek és iparosoknak kezes és kezes nélkül 1-15 évig terjedő időre gyorsan és diszkréten.

Bank- és magánadósságok convertálása.

LANGSAMU Budapest, VI, Nagymező u. 12.

A kölcsön nem záloglevelekben, hanem készpénzben lesz folyósítva.

Érték papírok és részvények a legmagasabb napi árfolyam mellett megvételnek.

Ösztályosorsjegyek 1/4 K 12. 1/2 K 6. 1/4 K 3. 1/8 K 1.50. — (Válaszbélyeg.)

SZŐLŐ VESSZŐ ELADÁS.

Alulírt immunsz homok szőlő telepén Szanádon egy 1/4 millió sima szőlő vessző jól beérett, peronoszpóra lisztharmit és jégverés mentes őszi vagy tavaszi szállításra eladók.

	szőlő	3 forint	Aramon	szőlő	3 forint
Olasz Rizliogi	"	3	Szlankamenka	"	3
Nagy Burgundi	"	3	Vörös sasza	"	5
Kövi Dinka	"	3	Fehér sasza	"	5
Kadarka	"	3			
Oporto	"	3			

Továbbá esemerge különlegességek 60 féle fajban ára 1000 darabonként 6 forint.

VARTUS ALAJOS szőlő birtokos Szanádon.

Diszmnű-könyvkötészet

MAGYAR IPAR!

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy újabb szakképzétségi ismeretek megszerzése után Zenán a szabadkai utcában diszmnű-könyvkötészetet rendeztem be, a hol úgy géppel, mint kézi munkával a legelőbb

kötésű és legdíszesebb, aranyozott és mintázott munkákat állíthatom elő.

AZ ÁLTALAM HASZNÁLT ANYAG MIND ELŐRENDŰ MAGYAR GYÁRTMÁNY.

Az árak a 25⁰-kal olcsóbbak s ezenkívül munkáim minőség tekintetében a gyári készítmények fölé az általánosan előny-

ben vannak, hogy az ilyek gyors készítése az én munkáimnál hi van zárva.

Iskola könyvek kötésére a legnagyobb gondot fordítom, a legerősebb kötést és a legjobb táblát és vásznat alkalmazom.

A n. é. közönség kegyes pártfogását kérve vagyok

künnö tisztelettel
TÓTH ANDRÁS
diszmnű könyvkötő.

ÜZLET ÁTVÉTEL.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a baromfi-piac-
térén, Kikircs Jenő ur emeltes házában levő Kikircs Nő-féle

női-, férfi- és gyermekcipő-üzletet

átvettem, melyet 15 év alatt Papp József jóhírnevű
cipész hátrahagyott sokoldalú tapasztalataim
folytató tovább fogok vezetni. — Javítások gyorsan
és pontosan készíttetnek.

Tisztelettel Karabás Emil cipész mester